

Rigsdag et og andet Medlem staa frem og tale om det rimelige i, at Arbejderne forlængede deres Arbejdstid ud over 8 Timer, og jeg blev slaaet af, at neppe har den høje Rigsdag en enkelt Dag i Løbet af 6 Maaneder lidt mere end 8 Timers Arbejdsdag, før det ene efter det andet af dens Medlemmer besværer sig over og er fortørnet over, at der vinkelig skal arbejdes saa længe en eneste Dag i Løbet af 1/2 Aar. De, der ikke har noget imod, at Arbejderne hver Dag skulde arbejde meget længere, kan heraf se, hvor berettiget det er at kræve en rimelig kort Arbejdstid for dem, der staar ved et langt mere anstrengende Arbejde end det, de Herrere har med at gøre herinde.

Til en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen om Sparekasserenten skal jeg blot sige, at egentlige Midler til at øve nogen Pression paa Sparekasserne, saa at Indlaansrenten kommer ned, saaledes som der har været forhandlet om, havest som bekendt ikke. Det er rigtigt, at de Sparekasser, der er Tale om, er i Hovedsagen saadanne selvsupplerende Kasser, som faar deres Bestyrelse ved det, man populært kalder Knopskydning, og som der jo ikke kan øves megen Indflydelse paa fra offentlig Side. Men de Forhandlinger, der er optaget — og som jo havde deres Begrundelse deri, at Bankerne, som man mente burde gaa ned med Renten, henviste til, at de var udelukket herfra paa Grund af Sparekassernes skarpe Konkurrence paa dette Omraade —, er ikke endt, og jeg vil fremdeles haabe, at der maa kunne komme et anstændigt Resultat deraf. Hvis der er et Ønske i Rigsdagen om alvorligt at skride ind heroverfor, maatte man tage Sparekasseloven op til Revision, og jeg vil antage, at hvis man i Sparekasseloven bestemte, at Sparekasserne i Stedet for at anbringe 5 pCt. af deres Indlaansmidler i Obligationer f. Eks. skulde anbringe 20 pCt. deri, vilde det virke ganske gavnligt netop med Hensyn til det Punkt, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen her fremdrog. Om der skulde være Villighed til at gaa til en saadan Foranstaltning i Rigsdagen, ved jeg naturligvis ikke, men det er i hvert Fald værd at overveje, naar man har Ønsker om at øve en gavnlige Indflydelse paa dette Punkt. Det var en rimelig Vej, som man kunde tænke sig at gaa, idet det vilde have megen Værdi

ogsaa for Obligationsmarkedet, om en saadan større Anbringelse fandt Sted, og jeg antager, at alene Tanken derom kunde gøre Sparekasserne sindede at tage lidt anderledes paa Tanken om en Rentenedsættelse, end de hidtil har gjort.

Jeg takker de ærede Medlemmer Hr. Holdgaard, Hr. Fraenkel og Hr. A. A. Andersen, som hver især har givet Udtryk for Meninger i Tilslutning til Lovforslaget eller for nogle af de Herrers Vedkommende stærkt afvigende fra den Opfattelse, som deres Partiordførere har gjort gældende. Jeg takker navnlig ogsaa for den Tilslutning, som er givet Lovforslaget paa væsentlige Punkter, og kan kun glæde mig over, at f. Eks. Planerne om Hjælp til Landbruget har faaet saa stærk en Støtte her i Folketinget, som Tilfældet har været. Jeg vilde derfor ogsaa finde det i høj Grad beklageligt, om Modstand paa andre væsentlige Punkter skulde bringe den hele Ordning til Fald.

Det ærede Medlem Hr. Holstein bad Udenrigsministeren om at oplyse noget om Udvandringsspørgsmaalet. Udenrigsministeren vil maaske under Finanslovbehandlingen beskæftige sig dermed, og jeg skal derfor paa dette Stadium kun sige, at det er mig bekendt, at der dels i Udenrigsministeriet og dels i Erhvervsministeriet har været eller er Forhandlinger og Undersøgelser i Gang vedrørende dette Spørgsmaal, som i hvert Fald ikke hos mig er en Interesse af ny Dato. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel mente, det var en Erkendelse, jeg var kommet til i de sidste Par Dage. Det er aldeles ikke Tilfældet; i adskillige Aar har Spørgsmaalet om, hvorledes vi anbringer den aarlige Befolkningstilvækst, navnlig efter at der i saa høj Grad ved Krig og dens Afslutning er lukket for Udvandring, som Tilfældet er, staaet for mig som et Problem, der maatte løses.

Jeg havde egentlig gerne villet gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, men skal i Hovedsagen afstaa derfra. Jeg skal blot sige, at hvis jeg havde let ved at blive ophidset, var der i det ærede Medlems Tale meget Grundlag derfor og meget Grundlag for den moderne Beretigelse til som Følge af en saadan Ophidselse at fremsætte Injurier. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind derpaa, da jeg